

Jordi Prenafeta guanya el XXIII premi de Traducció Giovanni Pontiero per la traducció de *Contes del gintònic* de Mário-Henrique Leiria, publicada per l'editorial Fonoll.

En l'any del centenari del naixement de l'autor icònic del surrealisme portuguès, el [Centro de Língua Portuguesa/Camões I.P. de Barcelona i la Facultat de Traducció i d'Interpretació de la UAB](#) atorga el premi a la millor traducció del portuguès al català a *Contes del gintònic*.

L'acte de lliurament del premi serà el **30 de novembre** a Barcelona, a la Casa de Convalescència (Hospital de Sant Pau), a les **18:30h**.

«De tant en tant hi ha editorials que es capbussen en un mercat incert i fondo i, amb perspicàcia i una mica de sort, pesquen perles literàries que són d'agrar.»
Lluís Llor, *El Punt Avui*.

«L'autor declara peremptòriament que qualsevol semblança entre el que segueix i persones, coses o esdeveniments realment existents és absoluta i pura coincidència. Tanmateix, res no us impedeix verificar que les coincidències tenen causes matemàtiques força curioses.»
Mário-Henrique Leiria

Amb aquesta premissa, Mário-Henrique Leiria posa en situació el lector que s'endinsa als *Contes del gintònic*. En les seues pàgines, glop a glop i amb un somriure als llavis, quan no amb una rialla ben feta, el lector hi descobrirà —i assaborirà— uns personatges i unes situacions sorprenents i inversemblants. Originals, frescos, còmics, hilarants, corrosius i amb molt d'humor negre, aquestes narracions i poemes esdevenen una crítica ferotge al poder, a la dictadura i a la guerra. Els *Contes del gintònic* són la fita literària més reeixida d'aquest autor de culte de les lletres portugueses del segle XX, traduïts ara per primera vegada a una altra llengua, gairebé cinquanta anys després de

la seua primera edició, a les acaballes de la dictadura i a les portes de la Revolució dels Clavells. Leiria entronca amb la millor tradició del surrealisme i de l'absurd de la narrativa curta europea, vinculada a noms com el polonès Sławomir Mrozek o el nostre gran Pere Calders.

Festeig

Estengué els braços afectuosament i s'acostà, amb les mans obertes i plenes de tendresa.

—Ets tu, Ernesto, amor meu?

No ho era. Era en Bernardo.

Això no els va impedir tenir força criatures i no ser feliços.

És el que fa la miopia.

[Descarrega't el pròleg i una mostra dels Contes del gintònic](#)

«Que els lectors catalans s'encaminin per les cases, carrerons i trinxeres dels *Contes del gintònic* i que els serveixin consecutius glops de catarsi, així com de nou estímul per encarar la vida i percebre l'absurd que és el món en què vivim». Del pròleg de Tania Martuscelli, especialista en l'autor i professora de la Universitat de Colorado.

[Tània Martuscelli ens explica Contes del gintònic](#)

L'AUTOR

Mário-Henrique Leiria (Lisboa, 1923 – 1980)

Escriptor, traductor i pintor del grup Os Surrealistas, és un autor de culte de les lletres portugueses del segle XX. D'esperit indòmit i transgressor, transità pels marges de l'experimentació literària i artística i esdevingué un clar exponent de la contracultura portuguesa.

Va ser perseguit i detingut pels seus posicionaments polítics en contra del règim de Salazar, cosa que el va portar a autoexiliar-se al Brasil, on va viure els anys seixanta i on també va combatre (ell o un heterònim seu, ves a saber) la dictadura militar. Amb dificultats econòmiques i una salut molt fràgil, va retornar a Portugal el 1970, on visqué els convulsos anys del final de la dictadura, la revolució i els inicis de la democràcia. Cultivà gèneres literaris com el conte, la novel·la, la poesia o els articles, i va assolir gran popularitat amb *Contos do Gin-Tonic* (1973) i *Novos Contos do Gin* (1974), les dues obres més representatives de la seua producció literària, gens convencional, en els quals combina tècniques diverses de la narrativa, la poesia i l'art plàstic.

Morí tot sol, envoltat d'una aura mítica. A cent anys del seu naixement, és un bon moment per descobrir i reivindicar «l'home del gintònic».

EL TRADUCTOR

Jordi Prenafeta (Lleida, 1976) és escriptor i artista. Llicenciat en filologia catalana i en teoria de la literatura i literatura comparada i postgraduat en tècniques editorials, va fundar l'Àgora Literària de Ponent i l'editorial República dels Llibres i va presidir l'Associació de Joves Escriptors en Llengua Catalana. Ha col·laborat en ràdio i premsa, i ha treballat a Llibres de l'Índex, el Termcat, la Fecom i el Govern d'Andorra. Des del 2013 és professor de català a l'EOI de Lleida. Ha recitat arreu del país la seua poesia, musicada per diversos cantautors, i una vintena d'antologies i revistes recullen obra literària i visual seua. El 2019 va publicar *Moros i cristians. Farsa en vers en un sol acte*. El 2013 va rebre un ajut de la Institució de les Lletres Catalanes per a traduir els poetes maleïts francesos i el 2020 un altre per a la traducció d'aquest llibre.

CONTACTE DE PREMSA

Anna Pérez i Mir

comunicacio@editorialfonoll.cat

Tel: 622 649 781